

Anordning af 16. Januar 1925, jfr. kgl. Anordning af 29. November 1930, til Anvendelse, men saaledes, at Tillæget for begge Kommuners Vedkommende forfalder til de foran anførte Tidspunkter.

§ 3.

For saa vidt det i § 1 ommeldte Kurstab bliver mindre end paa nærværende Tidspunkt forudsat, eller Statens Økonomi paa anden Maade muliggør det, er Finansministeren med Samtykke af Rigsdagens Finansudvalg bemyndiget til at undlade Opkrævning af den den 2. Januar 1933 forfaldende Halvdel af Tillæget.

§ 4.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for Gennemførelsen af de foranstaaende Bestemmelser og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne Udgifter.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Formaalet med nærværende Lovforslag er at fremskaffe Midler til Dækning af den ved Kronens Fald foranledigede Merudgift til Forrentning af og Afdrag paa Statsgælden.

Forslaget gaar ud paa en særlig Beskatning af Indkomsten gennem en overordentlig Udskrivning for Skatteaaret 1932—33 af et Beløb svarende til en Fjerdedel af den for dette Skatteaar paalignede Indkomstskat til Staten og er overensstemmende med de i § 12 i Lov Nr. 243 af 19. Oktober 1931 om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen givne Regler om Tillæg til Indkomstskatten for Skatteaaret 1931—32.

Det Udbytte, der kan paaregnes af

nærværende Forslag, kan anslaaes til ca. 14 Millioner Kr., som paa det nærmeste svarer til det Beløb, som ovennævnte Merudgift ved Forrentning af og Afdrag paa den udenlandske Statsgæld for Tiden maa anslaaes til for Finansaaret 1932—33.

For det Tilfælde at denne Merudgift skulde blive mindre, end det kan forudses paa nærværende Tidspunkt, eller saafremt Statens økonomiske Forhold paa anden Maade skulde tillade det, har man foreslaaet, at der gives Finansministeren Bemyndigelse til med Samtykke af Rigsdagens Finansudvalg at undlade Opkrævningen af 2. Halvdel af det foreslaaede Tillæg til Indkomstskatten.